

Εισαγωγική Όμιλία
εις τήν Ἡμερίδα τῆς 18 Δεκεμβρίου 2007 μέ θέμα:
«**Ποιμαντική ἀντιμετώπιση τῶν Μουσουλμάνων Μεταναστῶν, (Ἀναζητώντας τρόπους συνύπαρξης)**».
Πνευματικό Κέντρο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Περιστερίου.

*Ἀρχιμανδρίτου Τιμοθέου Ἄνθη
Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Μεταναστῶν, Προσφύγων καί Παλιννοστούντων.*

Μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ καί κατόπιν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας μας πραγματοποιεῖται σήμερα ἡ Ἡμερίδα αὐτή γιά νά ὑπάρξει ἐνημέρωση τῶν εὐλαβεστάτων Ἐφημερίων οἱ ὁποῖοι διακονοῦν στίς ἐνορίες τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τοῦ Λεκα-νοπεδίου γιά τό σοβαρό θέμα τῆς ποιμαντικῆς ἀντιμετώπισεως τῶν Μουσουλμάνων μεταναστῶν μέσα ὁμῶς ἀπό τήν εὐαγγελική σκέψη καί διδασκαλία.

Ἡ λέξη ὑπάρχω ἐρμηνευόμενη μέ βάση τό χριστιανικό βίωμα καί τήν κοινωνική διδασκαλία σημαίνει συνυπάρχω καί ὅπως βλέπετε αὐτός ὁ ὅρος ἐπικρατεῖ ὡς δεύτερος τίτλος τῆς Ἡμερίδας μας, διότι μέσω αὐτῶν τῶν κοινῶν συναντήσεων ὀρθοδόξων χριστιανῶν καί μουσουλμάνων ἀναζητήσαμε τρόπους συνύπαρξης στόν χῶρο πού κατοικοῦμε, σέ αὐτό τόν ἴδιο χῶρο πού ὑποδεχθήκαμε καί φιλοξενοῦνται οἱ μουσουλμάνοι μετανάστες.

Ἡ Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή Μεταναστῶν, Προσφύγων καί Παλιννοστούντων, συνεστήθη τό ἔτος 2006 μέ τόν Κανονισμό 172 κατόπιν προτάσεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου καί ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συ-νόδου. Τά μέλη τῆς Σ.Ε. εἶναι Καθηγητές Πανεπιστημίου καί πρό-σωπα σχετιζόμενα μέ τά θέματα καί ἐπιθυμῶ ἀπό τούτη τήν θέση νά τοῦς εὐχαριστήσω γιά τήν καλή συνεργασία καί τήν στήριξη τοῦ ἔργου αὐτοῦ. Θά ἦταν παράλειψή μου ἐάν δέν ἀναφερόμουν προ-σωπικά στόν κ. Ἀντώνιο Παπαντωνίου, Διευθυντή τοῦ Κέντρου Παλιννοστούντων Μεταναστῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί μέλος τῆς Σ.Ε. μας γιά τήν συνεχή στήριξη καί βοήθεια στά πρώτα βήματα τῆς Σ.Ε., ἐξ αἰτίας τῆς πολυετοῦς ἐμπειρίας του, ὥστε νά ὑπάρχει ἡ δυ-νατότητα τῆς οὐσιαστικῆς παρέμβασης τῆς Ἐκκλησίας μας στά θέ-ματα καί τίς ἀνάγκες τῶν μεταναστῶν μέ συγκεκριμένες ποιμαντι-κές πρακτικές.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις καί τόν προγραμματισμό ξεκίνησε τό πρόγραμμα τῶν συναντήσεων χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί μουσουλ-μάνων μεταναστῶν, πιλοτικά σέ τρεῖς ἐνορίες τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισ-κοπῆς Ἀθηνῶν, τόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Νικολάου ὁδοῦ Ἀχαρνῶν (28/11/2007), τόν Ἱερό Ναό Ἁγίου Γεωργίου περιοχῆς Ἀκαδημίας Πλάτωνος (4/12/2007) καί τόν Ἱερό Ναό Ἁγίας Μαρίνης περιοχῆς Θησειοῦ (19/12/2007) ἐπειδή στίς περιοχές αὐτές ὑπάρχει ἀυξημένος ἀριθμός μουσουλμάνων μεταναστῶν ἀλλά καί διάφορα τζαμιά, τά ὁποῖα λειτουργοῦν, γιά νά ἐξυπηρετοῦν τίς θρησκευτικές τους ἀ-νάγκες . Στίς συναντήσεις αὐτές ἐπιχειρήθηκε α) ἡ ἐνημέρωση τῶν ὀρθοδόξων κληρικῶν περί τοῦ μουσουλμανικοῦ στοιχείου πού δια-βιώνει στά ὅρια αὐτῶν τῶν ἐνοριῶν καί ἡ σημασία πού ἔχει ἡ γνω-ριμία καί ἡ ἐπαφή τῶν κληρικῶν μέ τοῦς ἱμάμηδες καί τοῦς μου-σουλμάνους μετανάστες , β) ἡ ἐνημέρωση τῶν ἐνοριτῶν γιά διακρί-σεις πού ὑφίστανται οἱ μουσουλμάνοι μετανάστες πού διαβιοῦν στήν περιοχή τῶν ἐνοριῶν, καί ἡ προσπάθεια γιά τήν κοινωνική τους ἔνταξη καί ἡ διευκόλυνση πού πρέπει νά τοῦς παρέχεται στίς διάφορες ἀνάγκες τους καί γ) ἡ καταγραφή διαφόρων προβλη-μάτων κατ' αὐτή τήν συνύπαρξη καθώς καί ὁ τρόπος ἐπιλύσεων αὐ-τῶν.

Ἡ κατά ἑκατοντάδες χιλιάδες εἰσροή στήν πατρίδα μας οἰκο-νομικῶν μεταναστῶν, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπό τήν πατρίδα τους γιά μία καλύτερη ζωή, καί μάλιστα ἀπό μή χριστιανικές χώρες, ἄλλαξε σέ σημαντικό βαθμό τή δομή τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας, τήν ὁποία ὡς πρῖν μία δεκαετία περίπου χαρακτήριζε φυλετική καί θρησκευ-τική ὁμοιογένεια. Οἱ οικονομικοί μετανάστες προέρχονται κατά κα-νόνα ἀπό τήν μεσαία εἰσοδηματική τάξη τῶν πατρίδων τους, οἱ ὁποῖοι ἀναγκάστηκαν νά φύγουν ἀπό τίς ἐστίες τους ἐξ αἰτίας τῆς φτώχειας κυρίως ἀλλά καί τῶν πολιτικῶν καί πολεμικῶν συρρά-ξεων, καί παρά τοῦ ὅτι ἔχουν ὑψηλό μορφωτικό ἐπίπεδο, ἀπασχο-λοῦνται στίς λεγόμενες «ταπεινές» ἐργασίες, μέ ὅλα τά παρεπόμενα. Σύμφωνα μέ τίς μελέτες τῶν ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μέ τίς ταχύτατες κλιματικές ἀλλαγές πού συμβαίνουν στόν πλανήτη μας, ἡ αὐξηση τῆς θερμοκρασίας καί τό λιώσιμο τῶν πάγων θά ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα τήν αὐξηση τῆς στάθμης τῶν ὑδάτων, τήν κάλυψη μεγάλων παραθαλασσίων ἐκτάσεων ἀπό τό νερό καί ὡς συνέπεια αὐτοῦ τοῦ γεγονότος τήν ἀπομάκρυνση τῶν κατοίκων τῶν περιο-χῶν αὐτῶν καί τελικά τήν αὐξηση τῆς μετανάστευσης.

Λησμονοῦμε τήν προτροπή τοῦ Κυρίου μας «ξένος ἦμην καί συνηγάγετέ με», (Ματθ.κε'35), λησμονοῦμε τήν διδασκαλία τῆς Πα-λαιᾶς Διαθήκης περί τοῦ ξένου, τοῦ ἄλλοδαποῦ, τοῦ μετανάστου, τοῦ πρόσφυγα, τοῦ

κάθε άνθρωπου ό όποιος έχει τήν ανάγκη μας. Στην παγκόσμια ιστορία διαβάζουμε γιά τούς παροίκους, τούς προσηλύτους, τούς μετοίκους τών έλληνικών πόλεων - κρατῶν καί τήν έν γενεί αντιμετώπισή τους καί πόσο βοήθησαν αὐτές οί ά-ναγκαστικές μετακινήσεις τών ανθρώπων καί ή προοδευτική άφο-μοίωσή τους στην διάσπαση τοῦ φυλετικού κύκλου, τοῦ φυλετι-σμοῦ, ιδιαίτερα δέ στις περιπτώσεις έκεινες κατά τίς όποιες ένας λαός έτεινε άσυνείδητα νά άπομονωθεί.

Ἡ έγκατάσταση τῶν ξένων - άλλοδαπῶν, στην πατρίδα μας θέτει τό θέμα τῆς στάσεώς μας ως πιστῶν χριστιανῶν αλλά καί ως πολιτῶν έναντι αὐτῶν καί τῆς σχέσεώς μας μέ αὐτούς. Ὁ Κύριός μας ζητᾶ νά κάνουμε τήν δική μας ύπέρβαση, νά άνοιξουμε τήν πόρτα τῆς καρδιᾶς μας καί νά τούς τοποθετήσουμε μέσα. Βέβαια οί ιερεῖς μας αὐτό ἤδη τό έχουν πράξει μέ ὅλη αὐτή τήν βοήθεια πού έχουν προσφέρει μέσω τῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων, μέ τά σισσίτια, τήν προσφορά χρημάτων, ρουχισμοῦ, φαρμάκων, τροφῶν καί λοιπῶν αναγκῶν πρώτης ανάγκης καί κυρίως μέ τήν άγάπη καί τήν στήριξή τους πρὸς αὐτούς. Άπομένει τώρα ή καλλιέργεια τῶν πιστῶν μας, γιά τήν άποδοχή τῶν μουσουλμάνων καί μή μεταναστῶν, γιά τήν καλή συνύπαρξη καί ὄχι τήν άφομοίωση, τόν σεβασμό στον πολιτισμό τους, στην πίστη τους, στις λατρευτικές πρακτικές τους, στις δυσκολίες τους λόγω τῆς μή παραμονῆς τους στην πατρίδα τους μέ τούς συγγενεῖς καί τούς φίλους τους. Ὅσο καί αν εἶναι δύσκολα αὐτά, αλλά ὄχι άκατόρθωτα, έμεῖς καλούμαστε νά τά πραγματο-ποιήσουμε μέ τόν καλύτερο δυνατό τρόπο, γιά ένα καλό άποτέ-λεσμα, δηλαδή τῆς συμβιώσεως, τῆς συνυπάρξεως μέσω τοῦ σεβασ-μοῦ τῆς διαφορετικότητας, διότι καί έμεῖς ὅταν μεταναστεύσαμε, ὅταν χρειάστηκε αὐτό νά γίνει γιά πολλούς λόγους, μετά από πολλούς άγῶνες καί θυσίες γίναμε άποδεκτοί στους τόπους τῆς μετανάστευσής μας καθιερώνοντας τήν πίστη μας, τήν γλῶσσα μας, τήν παιδεία μας, τόν πολιτισμό μας, τήν διαφορετικότητά μας.

Ἡ άγάπη εἶναι ή μεγάλη ύπέρβαση. Τά πάντα πρέπει νά θυ-σιάζονται πρὸς χάριν τῆς άγάπης. Ὁ άπόστολος Παῦλος στον ὕμνο τῆς άγάπης άποτολμᾶ άκόμη νά δεχθεῖ καί τήν κατάργηση γλωσσ-ῶν, πολιτισμῶν, προφητειῶν (διδασκαλιῶν) καί θρησκευτῶν. Δέν φοβᾶται νά μιλήσει καί γιά τήν ύπέρβαση τῆς πίστεως καί τῆς έλπί-δος, άρκει νά διαφυλαχθεῖ ή μεγάλη δωρεά τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν αν-θρωπο, ή άγάπη (Α΄ Κορινθ. ιγ΄ 8-9).

Ὅλα αὐτά τά όποια μέ πολύ σεβασμό κατέθεσα στην άγάπη σας χρήζουν προτάσεων καί συζητήσεως ή όποια θά ακολουθήσει μετά τίς εἰσηγήσεις.

Τελειώνοντας θά ἤθελα νά ευχαριστήσω τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Περιστερίου κ. Χρυσόστομο γιά τήν τιμητική παρου-σία του, αλλά καί τήν φιλοξενία τῆς Ἡμερίδος μας στους ώραιότα-τους χώρους τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως του καθώς καί τούς συνεργάτες του οί όποιοι μᾶς διευκόλυναν, τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Κύριλλο Μισιακούλη, Ἀρχιγι-ραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τήν παρουσία του καί τήν ενίσχυ-ση τῆς ὅλης προσπάθειάς μας, ὅλους έσᾶς τούς άγαπητούς συμπρεσ-βυτέρους άδελφούς γιά τήν συμμετοχή σας στό έργο αὐτό, τούς ά-ξιολόγους ὁμιλητές καί συνεργάτες τῆς Ἡμερίδος καί τέλος τήν Γραμματέα τῆς Σ.Ε. κ. Εὐαγγελία Δουρίδα γιά τούς κόπους της.